

idet de her foreslåede — og i loven fastsatte — regler kun er en lovfæstelse af den praksis, som i årenes løb har udviklet sig i henhold til apotekerloven af 1932. Uoverensstemmelserne i kommissionen vedrørte reglerne om, *hvor længe og på hvilke betingelser en specialitet kan forblive optaget i registeret*, endvidere spørgsmålet om adgangen til at forhandle specialiteter under *særnavn* og tilrettelæggelsen af kontrollen med specialiteternes priser samt endelig, hvilke regler der skal gælde for de specialiteter, der er i handelen i dag, med hensyn til deres optagelse og forbliven i specialitetsregisteret.

Apotekerkommissionens flertal havde her foreslået, at specialitetsanerkendelsen normalt skulle være begrænset til højst 20 år, mens et mindretal fandt det rimeligt at give medicinalindustrien en noget videregående beskyttelse, hvilket sidstnævnte den tidligere regering sluttede sig til, jfr. herom årbog 1952—53, side 441. Det i indeværende samling fremsatte lovforslag fulgte i modsætning hertil apotekerkommissionens flertal, men resultatet af udvalgsbehandlingen blev et *kompromis*, hvorefter en medicinsk specialitet som hovedregel vil kunne optages i registret for en periode af 20 år med mulighed for forlængelse af registreringen for 5 år ad gangen, så længe det pågældende lægemiddel må anses for værdifuldt og den ved fremstillingen af specialiteten ydede indsats stadig må anses for særlig værdifuld for befolkningens lægemiddelforsyning. Denne adgang til fortsat forlængelse er dog i almindelighed betinget af, at specialiteterne efter forlængelsen forhandles under fællesnavn, idet det i § 74, stk. 2, bestemmes, at registrering under særnavn ikke kan opretholdes ud over 20 år fra det tidspunkt, specialiteten er bragt i handelen, medmindre det drejer sig om et lægemiddel, der ikke fremstilles på apoteker, eller der i specialiteten indgår en virksom bestanddel, som udelukkende hidrører fra en af ansøgeren gennemført omfattende og ud fra såvel medicinsk som økonomisk bedømmelse for befolkningens lægemiddelforsyning særlig ønskelig grundfabrikation.

Ved fremtidige ansøgninger om specialitetsanerkendelse vil således den ansøger, der vælger at lade specialiteten registrere